

LA FARGA

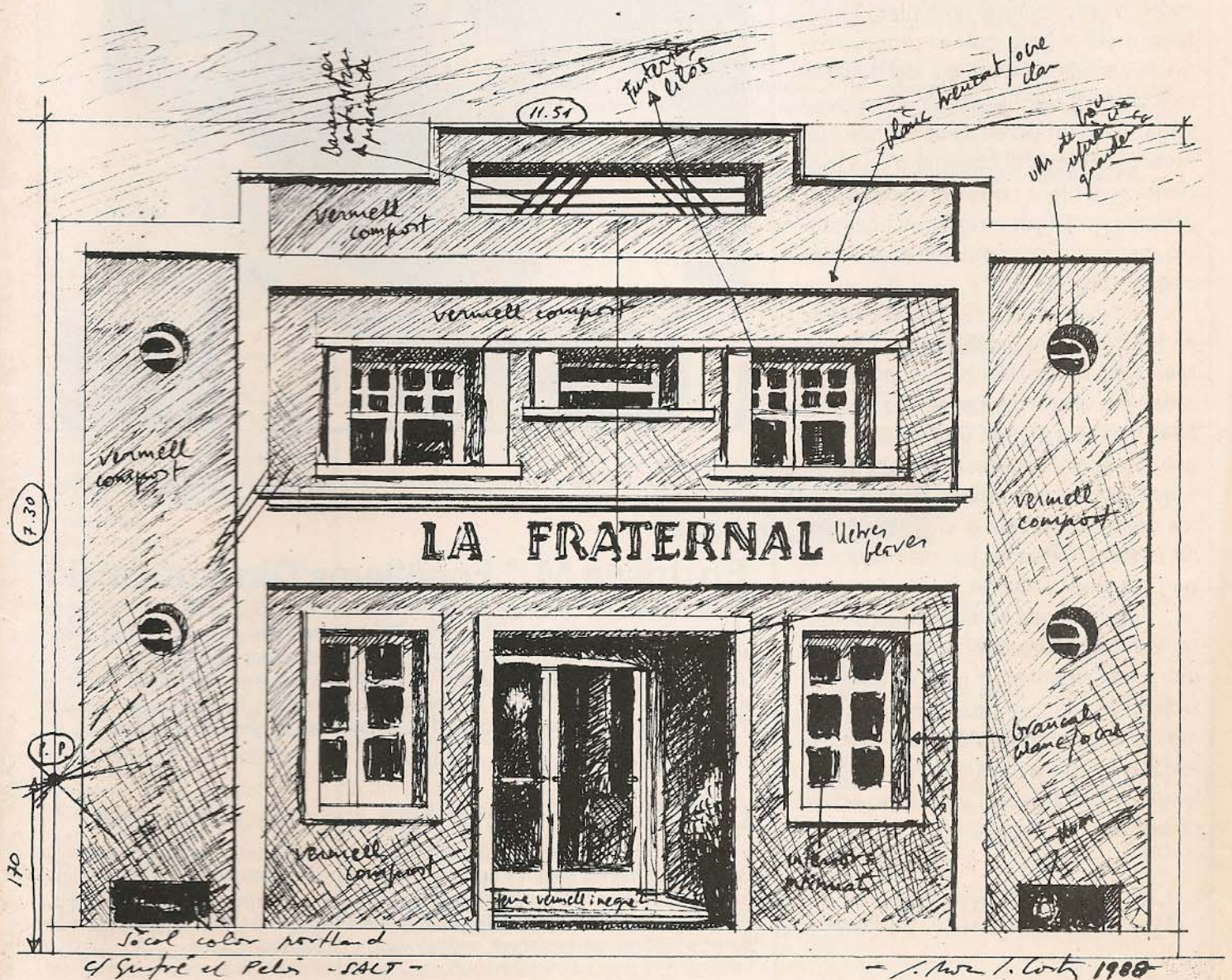
REVISTA DE SALT

ENTREVISTA A L'HUMORISTA «TÍSNER»

CATALUNYA SOLIDÀRIA A SALT

EL SALT A 1.ª REGIONAL

UN NOU MURAL PER A SALT

LA VIDA DEL CASAL

Distreure's o Treballar?

Ja feia anys i panys que les successives Juntes del Casal havien fet temptatives fallides per engegar al Casal alguna activitat dirigida als Jubilats, que omplís les seves llargues tardes d'oci amb alguna cosa diferent al joc de cartes.

Sempre s'havia fracassat per algun motiu o altre, perquè no teníem Monitors, o els treballs que es proposaven no eren adequats o per qui sap què, però finalment sembla que l'hem endevinada. Fa ja un parell de setmanes que hem aconseguit el concurs d'una monitora excel·lent i que els treballs proposats han tingut molt bona acceptació, esperem i confiem que això tindrà continuïtat.

Arran d'aquest fet, de la posada en funcionament del Curset de Treballs Manuals, molts dels participants han modificat el seu concepte que els treballs manuals no són una «feina» sinó una distracció, i aquest és el punt d'inici a què es pretenia arribar; hi han moltes coses «cosetes» o «feinetes» que els jubilats poden fer per distreure's, a part de jugar a cartes.

Esperem que aquesta nova activitat del Casal farà que nous socis que ara no es trobaven a gust al Casal hi trobin cabuda, i el grup inicial es faci més gran a cada nou Curset. Gràcies als que us heu animat a trencar el glaç la primera vegada, el Casal us ho agrairà sempre.

JOAN BOADA

A LA TAULA DE LA FARGA

Guillem Terribas, nou Director

En un frugal sopar fet el passat dia 7 de maig en un conegut restaurant de les afores de Besanó, el Consell de Redacció va acordar nomenar nou Director de La Farga l'actual sots-director Guillem Terribas. El relleu de Lluís Mateu, que continuarà activament a la revista, es produeix a voluntat pròpia, després de nou anys ininterromputs al capdavant de la revista, des del número 1 fins ara. Felicitats al nou director i un fort agraiement a en Lluís Mateu.

A l'esquerra Lluís Mateu (Director sortint). A la dreta Guillem Terribas. El nou Director. (Fotografia: Jaume Ollé)

En Josep M.ª Fonalleras i en Botxenski

En el número de La Farga del febrer del 87 (núm. 85), a l'espai d'imatges hi havia un escrit primícia d'en Josep M.ª Fonalleras amb el títol «La desolació d'en Botxenski». L'article era tota una novetat de l'autor.

Ara veiem que s'acaba de recollir en un llibre més ampli, editat per editorial «Empúries» amb el nom de Botxenski i companyia. I és que segons sembla l'article fou el primer que serví d'inspiració per fer-ne tot un llibre.

L'Hèlios torna a fer «Esdevinguts»

Ens han arribat rumors que el conegut dibuixant, escriptor i ninotaire Jordi Soler, «Hèlios» ha tornat a reprendre els famosos «Esdevinguts» que temps ha van aparèixer a les planes d'aquesta revista. L'Holofernes de Trevillac, el Samurai Garcia, o en Grouag, poden reencarnar-se en qualsevol moment en altres personatges esdevinguts del passat saltenc.

Un cop n'hi hagi un nombre suficient, tenim entès que hi ha la voluntat del consistori d'editar-ne un llibre, amb la col·laboració de La Farga.

LA FARGA

REVISTA DE SALT

ENTREVISTA A L'HUMORISTA «TÍSNER»

CATALUNYA SOLIDÀRIA A SALT

EL SALT A 1.ª REGIONAL

UN NOU MURAL PER A SALT

ANY V - NÚM. 96
JUNY 1988

La Farga/Revista de Salt.
Director/Guillem Terribas
Coordinació/Josep M.ª
 Oliveras
Relacions amb el Casal de Jubilats/Joan Boada.
Consell de Redacció/Lluís Mateu, Guillem Terribas, Joan Boada, Jaume Bosch, Martí Fita, Josep M.ª Oliveras, Josep Guardiola, Alicia Vila, Eva Escuin, Pilar Subirós i Toni Rusalleda.
Col.laboradors habituals/Quim Pla, Josep Cristòfol, Miquel Casellas, Ventura Pau, Enric.
Col.laboradors en aquest número/Sebas Parra
Correcció i estil/Toni Rusalleda.
Fotografia/Jaume Ollé
Administració/Emili Crous, Joan Boada i Miquel Casellas.
Distribució/Pitu Geli, Josep Cebrián i Josep Gassiot.
Compaginació/Xarxi Terribas.
Tirada/1.500 exemplars.
Redacció/Pas. Verdaguer, 1
 Tel. 23 04 98
Impressió/Impremta Pàges
 Anglès - Tel. 42 01 07
Dipòsit legal/GI-356/79
Membre de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal

No passa res

Des de fa uns quants números, a les editorials de la nostra revista parlem molt de nosaltres mateixos. Això de vegades pot ésser bo i d'altres ens pot perjudicar la imatge.

Es bo, fer saber al lector plantejaments, anècdotes i idees per millorar el producte. És una mena de comunicació i al mateix temps informar i donar un estat de comptes del treball que portem entre mans.

Per altra banda, no és gaire recomanable parlar molt sovint d'un mateix. Sembla, de cares enfora, que no tinguis gaires coses a dir i pot fer la impressió que ens mirem massa el melic.

L'editorial ha de reflectir les inquietuds, les visions i el pensament de la redacció sobre temes diversos, com poden ésser esdeveniments socials o culturals. També ha de servir per orientar el lector al tema central del número de la revista que té a les mans.

Com dèiem al principi, darrerament hem parlat de nosaltres, de la redacció. I si n'hem parlat, ha estat degut a que creïem que teniu l'obligació de saber, i nosaltres de comunicar-vos-ho, que hem fet una renovació.

No us alarmeu. Les renovacions moltes vegades són positives, perquè serveixen per reflexionar, discutir i desbloquejar.

La nostra crisi ha estat positiva. Ens hem desbloquejat d'un punt mort a què havíem arribat. D'aquesta crisi, n'hem sortit amb una gran empena i amb ganes de fer moltes coses, d'arribar i superar el número 100 i els que calguin.

El que hem fet ha estat organitzar-nos i concretar més les feines de cada membre del consell de redacció.

Entre altres coses, això ha comportat que en Lluís Mateu —ànima de la redacció— deixés la carregosa feina de controlar-nos, avisar-nos i moltes altres feines que en aquest espai serien llargues d'enumerar.

Amb el nou organigrama —que podeu veure aquí al costat— que s'ha establert dins la redacció (en la qual en Lluís Mateu continua fomentant-ne part) pensem que podrem fer aquesta nova revista més viva i amb més empena. Una revista que ja és història dins les publicacions fetes i pensades a Salt.

Per tant, lectors, socis i anunciants, La Farga és viva. Viva i amb força per sortir com sempre cada mes i continuar essent el mitjà de comunicació que un poble com Salt es mereix.

Sumari

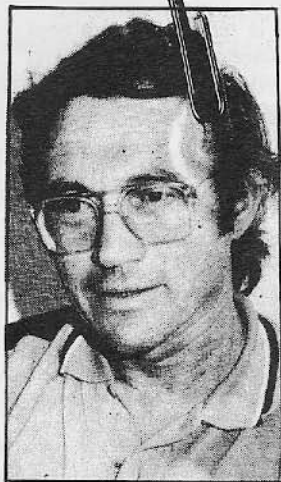
LOCAL	
A la taula de la Farga.....	2
Vida del Casal.....	2
Editorial.....	3
ESPIGOLANT.....	4
LOCAL	
La Petanca.....	5
LA TRIBANA	
El passeig del Marquès de Camps.....	5
LOCAL	
Salt: Eleccions/88.....	6
L'ESPIETA.....	7
LA CALAIXERA	
Ai! les curses de toros.....	8
FARGA LÀCTICA	
Joc del bingomot.....	9
CULTURA	
Programació Ràdio-Salt.....	10
Rialles.....	11
TEVA/MEVA	
Parlem amb en «Tisner».....	12-13
MAIG DEL 88	
Quan no hi havien pisos.....	15
Art al carrer.....	16-17
ESPORTS DE FARGA	
Derbi.....	18
El Salt a 1.ª Regional.....	18-19
El C.B. Salt - C.B. Llibertat.....	19
Campanya Salt Solidària.....	20-21
Crònica.....	22
CAGAFERRO	
La Vida amb humor.....	23
L'acudit foll.....	23

Entre els jugadors, hi ha l'americà James, que fa 30 punts per partit

L'equip de bàsquet Llibertat, de la presó Model, juga dissabte a Salt

Josep Cristòfol substitueix Marca com a president de Creu Roja a Girona

GIRONA. — Josep Cristòfol Darné, que ocupava un lloc a la candidatura del PSC a Girona en les eleccions municipals passades, substituirà David Marca al capdavant de l'Assemblea Provincial de la Creu Roja. David Marca, vinculat a la Democràcia Cristiana, presidia l'Assemblea de la Creu Roja gironina des de fa quatre anys. David Marca va comunicar, la setmana passada a l'Assemblea General de la Creu Roja, la seva voluntat de deixar la presidència. L'acte de presa de possessió de Josep Cristòfol tindrà lloc a la seu de Girona de la Creu Roja, el dimarts dia tres de maig a les set de la tarda.

Josep Cristòfol.

- Punt. Diari -
27/IV-88-

Els de la Revista La Farga i els del Casal de Jubilats coneixem bé en Josep Cristòfol, perquè és soci de la nostra entitat i ha estat fundador de la Revista i del C.E.S. entre molts altres càrrecs públics o lligats a associacions.

Ara ha estat elegit president de la Creu Roja a Girona. Una tasca que per a l'amic Josep és enormement engrescadora i plena d'il·lusions. Sens dubte, si un vol fer un servei a la societat són moltes les tasques que hi ha per comprometre's. En Josep Cristòfol és una persona de servei.

La reinserció social dels presos només es fa possible si hi ha una integració a la societat. Moltes vegades les presons serveixen més per tornar a delinquir que per tornar a ésser una persona útil a la societat.

Accions com les del dia 28 de maig, on al Pavelló Municipal el Club de Bàsquet va disputar un partit amb el Club Llibertat de la presó Model, serveixen per trobar nous camins d'integració social a aquelles persones que havent estat penades busquen una nova oportunitat en la seva vida.

REMOTO

CENTRO RECAMBIOS MOTO

Ramon y Cajal, 4 - Tel. 24 00 61 SALT

VENDA RECANVIS - TALLER REPARACIÓ

Importador per a Espanya

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

Carrer Llarg, 4 - Tel. 23.83.71
Pl. Onze setembre - Tel. 23.81.10

La Petanca

Després d'uns anys de sequera de títols en competicions, tret de comptades excepcions, aquest any els jugadors del CLUB PETANCA SALT han tornat a agafar la «marxa» que els havia caracteritzat.

Aquest any s'han aconseguit molt bons resultats al llarg de la temporada i sobretot en el Campionat Provincial, destacant-ne els següents:

- 1r. Classificats i Campions Provincials de Juvenils de Clubs, la tripleta: Josep, Alfonso i Quique Santiago.
- 1r. Classificats i Campions Provincials de Dames, per Clubs, la tripleta: Judit Anglada, Dolors Gamundi i Maria Peruga.
- 2n. Classificats i Sots-Campions Provincials 1.ª categoria, Senior per Clubs, la tripleta: Pep Quintana, Antoni Hidalgo i Francisco González
- 3r. Classificats Campionat Provincial de 2.ª categoria Senior per Clubs, la tripleta: Antoni Duran, Antoni Casas i Alfredo Curbón.
- Campions Provincials Seniors 1.ª Categoria — Master, per Seleccions. (Representant de la Federació Gironina al Campionat Espanya Masters) Tripleta: Pep Quintana, Antoni Hidalgo i Francisco González.
- Campions Provincials Dames - Master, per Seleccions. (Representant de la Federació Gironina al Campionat Espanya Masters) Tripleta: Judit Anglada, Dolors Gamundi i Maria Peruga).

A tots els jugadors i molt especialment a les tripletes Campiones els felicitem pels seus grans resultats i els encoratgem a passejar el nom de Salt amb tota la dignitat amb què ho heu fet aquest any. Moltes gràcies.

JOAN BOADA

Maria Peruga, Judit Anglada i Dolors Gamundi, la tripleta de Dames que ha aconseguit molts èxits aquesta temporada 1988

El passeig del Marquès de Camps

Aquest «Passeig» s'ha configurat amb els anys com a l'accés a l'Autopista A-17.

Després del carrer Major i Av. dels Països Catalans, és el carer amb més trànsit de vehicles del nostre Poble.

Ja hem donat per entès que la prolongació d'aquest vial fins a l'accés a l'Autopista havia de ser el seu destí, dissortadament. La concentració de trànsit en aquesta via és ja avui excessiva per un carrer que està enclavat en el centre mateix de l'eixampla de la Vila. Pensem que l'acondicionament de l'Avinguda dels Països Catalans augmentarà sens dubte la utilització.

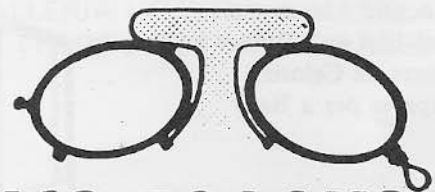
No crec que quan es va obrir aquest carrer es pensés a connectar-lo amb cap accés a una Autopista. Primer perquè no hi era, i, a més, es donava llicència municipal o tan sols es permetia d'edificar sobre els terrenys que s'havien d'afectar amb la seva prolongació.

El Passeig del Marquès de Camps va quedar ample i bonic, cosa ben estranya que m'agradaria aclarir com va ser, si per error de càlcul o volgutament. Ara li ha arribat l'hora de pagar aquest «error». Seria una llàstima que un «Passeig» tan ample no fos contínuament transitat pels vehicles que amb el seu soroll i contaminació el facin ser un carrer important del nostre Poble.

EL MENERÓ DEL REC

c. Prudenci Bertrana, 1
Telèfon 23.19.10
17006 SALT

OPTICA TARRUS, S.A
Jaume Tarrús i Galter

Llicenciat en Ciències Físiques

Òptic Diplommat

Sta. Clara, 54
Dr. Ferran, 1
Francesc Civil, 1

Tel. 21 37 50
Tel. 23 06 61
Tel. 21 78 01

GIRONA
SALT
GIRONA

Descompte del 10% per a Jubilats socis del «Casal de Jubilats»

SALT: Eleccions al Parlament de Catalunya/88

Les darreres eleccions al parlament de Catalunya van tenir els següents resultats a la vila de Salt (29 de maig 1988).

CIU: 3.985 vots - PSC: 2.994 vots - AP: 266 vots
 ERC: 466 vots - IC: 574 vots - CDS: 309 vots
 Altres: 351 vots.
 El nombre de votants fou de: 9.159
 El cens d'electors era de: 14.968
 L'abstenció fou de: 38'80%

En nombre de vots, primer va quedar CIU, segon el PSC, tercer IC, quart ERC, cinquè CDS i sisè AP. De la resta, extraparlamentaris, el més votat fou A V-M E C (Alternativa Verda-Moviment Ecologista).

ooOoo

Si comparem aquestes dades amb les eleccions de 1984 veiem:

CIU: 4.158 vots / PSC: 3.043 / AP: 418 / ERC: 473
 IC: 558 (El CDS no es presentà)
 L'any esmentat els votants foren: 9.524
 El cens d'electors va ser de: 14.292
 L'abstenció fou de: 33'36%

Es constata, doncs, un **elevat índex d'abstenció** de més de **5 punts** respecte les autonòmiques del 84.

Tots els partits, excepte IC (Iniciativa per Catalunya) perden vots. L'abstenció afecta sobretot els partits més votats, entre els quals CIU, especialment, i el PSC perden vots.

En les eleccions del 88 CIU perd 533 vots respecte el 1984, el PSC perd 49 vots. AP en perd 152 / ERC en perd 7 / i IC (PSUC/PCC/ENE) en guanya 16.

ooOoo

Comparant el tant percentual dels partits tenim:

	1988%	1984%
CIU:	44'82	47'44
PSC:	32'85	31'95
AP:	2'92	4'39
ERC:	5'11	4'97
IC:	6'30	5'86
CDS:	3'35	

Tenim doncs, que tot i perdre vots el PSC i ERC guanyen en coeficient percentual en relació al 1984. IC guanya vots i evidentment millora el percentatge respecte al total.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

Fàbrica de miralls
 Col·locació i instal·lació
 Especialitat en vidrieres artístiques
 Finestres de Celosia
 Mampares per a Bany

SOLAR S.A.

DISTRIBUIDOR

C/. Joan Maragall, s/n. (Zona Esportiva)
 Telèfon 23 58 11 - SALT

Venda i reparació de bicicletes
 velomotors i motos

**MOTOS
 CATALUNYA**

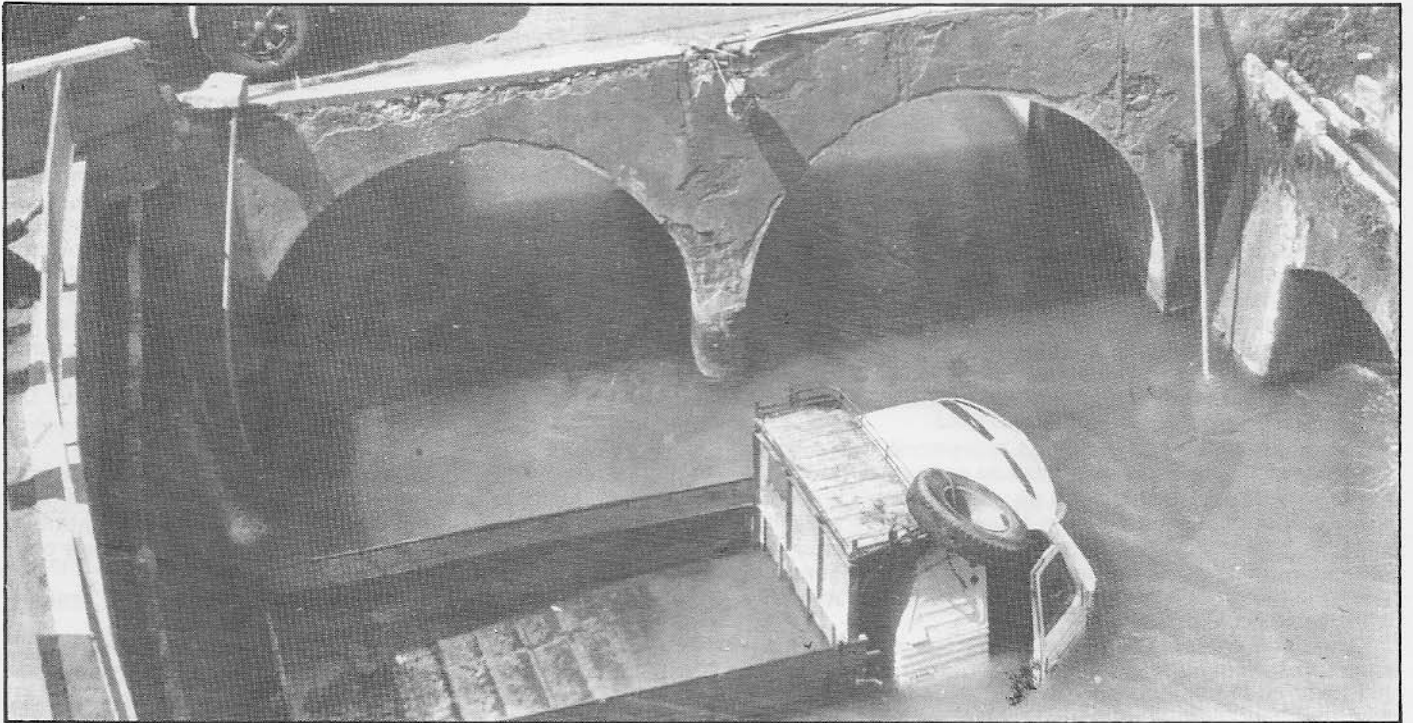

PERE TEIXIDOR

MONTESA
 PEUGEOT
 VESPINO
 DUCSON
 HONDA
 DUCATI
 VESPA
 DERBI
 PUCH

C/. Major, 307
 Telèfon 23 93 67

SALT

«CARRIL AQUÀTIC» del Pont del Moll. (Abril 1967). - Fotografia: Jordi Baquero (Arxiu d'imatges Ajuntament)

Sovint podem observar pels nostres carrers la gran afluència de trànsit, cotxes, camions i motocicletes, amunt i avall! Tots semblen beneïts, d'un cantó a l'altre. A Salt, n'hi ha 5.000, de vehicles matriculats. A vegades no pots arribar a passar per les voreres, i encara més, que no hagin de creuar un vial important, perquè no s'aturen pas!

L'any 1967 (any en què fou feta la fotografia), no n'hi havia pas tants, de vehicles, però ja començaven a fer-se nosa els uns amb els altres. Els camions que diàriament treien la grava del TER, el PONT DEL MOLÍ, ja se'ls feia petit, fins que decidi-

ren (suposem que les autoritats competents) habilitar un altre carril, l'anomenaren «CARRIL AQUÀTIC». Aquest carril portava a terme, alhora, dues funcions: la de la fluïdesa circulatòria i la neteja automàtica del propi vehicle (cal fer esment que en aquest punt les aigües de la Monar surten de la Central amb la força suficient per a fer un «bon rentat» al camió).

PEP MOLLERA

**RELOTGERIA • JOIERIA
PLAQUES i TROFEUS**

Comas

C/. Major, 83
Tel. 23 47 70

SALT

**SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE**

MOBRA, S.A.

*Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls*

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix
Tel. 23 53 17

Ai! Les curses de toros!

El 4 de març de 1988 sortia publicada al D.O.G. «La Llei de Protecció dels Animals», aprovada pel Parlament de Catalunya.

La llei és en si modèlica. La primera de l'Estat Espanyol i una de les més avançades d'Europa. El Parlament català legislava per primera vegada a l'Estat una llei que segons l'enunciat pretén «recollir tots els principis de respecte, defensa i protecció dels animals que ja figuren als tractats i convenis internacionals, i a les legislacions dels països socialment més avançats...» La llei, així mateix, vol posar de manifest la voluntat expressa d'arribar a aconseguir ben aviat un «marc jurídic que situï Catalunya entre les nacions que compten amb la legislació més completa sobre protecció i conservació d'animals...»

La llei parla de les normes per a la protecció dels animals, tant de les específiques per als animals de companyia com les de la fauna salvatge. Fa esment que els qui posseeixen un animal tenen l'obligació de mantenir-lo en bones condicions higiènico-sanitàries, i es prohibeix abandonar-los, agredir-los físicament, practicar-los mutilacions, vendre'ls a laboratoris o clíniques sense autorització, exercir la venda ambulants, i obliga a facilitar-los l'alimentació necessària, etc....

Un capítol especial és el que parla de la fauna autòctona que inclou les espècies que són originàries de Catalunya o de la resta del territori de l'Estat Espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas, i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

Hi ha un annex interessantíssim que és la relació de les espècies que es declaren protegides a Catalunya. En aquest extens annex hi figuren les espècies de les quals es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfec, la venda, la importació i l'exhibició pública. També es prohibeix vendre els productes obtinguts a partir d'aquestes espècies protegides, i es prohibeix la pertorbació dels espais de recuperació, cria, muda, hivernada i descans, pel que fa a les aus migratòries.

Entre les espècies protegides, la menció és molt llarga, hi han: la rata mesquera, l'eriçó clar, l'ós bru, la llúdriga, l'ermíni, el linx, la calàbria, el berrat pescaire, l'agró blanc, l'esplugabous, la cigonya, el flamenc, el cigne, l'esperver, el voltor, el milà, l'aligot, la perdiu blanca, etc.... Les sancions que pot imposar el Departament d'Agricultura per infracció de la llei van des de 10.000 ptes. si les infraccions són lleus a 2.500.000 ptes. si són molt greus.

La llei és detallada, quasi com un reglament, en un total de 48 articles. És realment una llei progressista i avançada, pròpia d'una societat civilitzada que vol establir una protecció envers els animals i que fins ara no s'havia legislat al nostre país.

La llei va tenir un ressò a nivell exterior, potser més que aquí a casa nostra. Tant és així que la mateixa Brigitte Bardot (B.B.) mite eròtic del cinema francès i universal, va enviar un telegrama de felicitació al President del Parlament, l'Honorable Miquel Coll i Alentorn, per l'aprovació de la llei pels parlamentaris catalans. Avui, la B.B. retirada del cinema, es dedica a la protecció dels animals, i destaca el seu interès per la salvaguarda de les foques dels gelats freds del Pol que són perseguides salvatjament per caçadors que van a la recerca de les seves preuades pells.

Tal vegada a la Brigitte Bardot li ha passat per alt un apartat que desdii gran part del mèrit d'aquesta important llei. És el que fa referència a l'article 4, on es parla de la festa dels braus: Diu l'article ressenyat.

1. Es prohibeix l'ús d'animals en espectacles, lluites, i altres activitats si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinatural, o bé si pot ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.

2. — Resten expressament excloses d'aquesta prohibició:

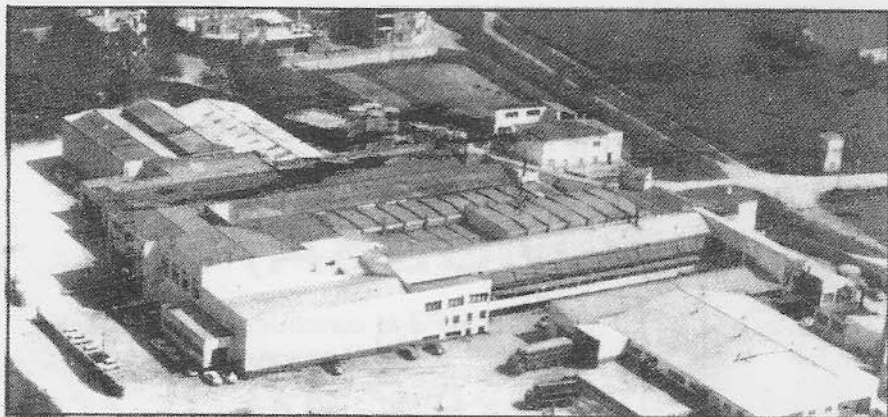
a) La festa dels braus en aquelles localitats on, en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei, hi hagi places construïdes per a celebrar-hi la dita festa.

b) Les festes de corre-bous en les dates i localitats... etc.

O sigui que el Parlament no ha volgut prohibir les curses de braus a Catalunya, tot i tenir capacitat per fer-ho. Hi ha passat de puntetes per sobre i no les ha qüestionat. Les curses de braus sempre ens han estat criticades des de l'estranger, per la tortura que suposa per l'animal i com a espectacle més digne d'un país tercermundista que d'un país europeu. Les curses de toros no només van lligades a la «fiesta nacional española» i tenen poc a veure amb l'esperit propi de Catalunya, sinó que són clarament un espectacle de sang i tortura, que desdii del contingut essencial d'aquesta Llei.

En tot cas dins el contingut d'una llei modèlica, hi ha en el fons una clara contradicció amb aquest article 4, que hi sobra i que hi canta. Crec que el Parlament s'hauria d'haver definit millor!!

MARTÍ FITA

**ESCORXADOR
GENERAL
FRIGORÍFIC**

Sala d'especejar

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVI
Repertiment diari

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

JOC DEL BINGOMOT

En aquest joc no es canten números, sinó definicions de paraules.

NORMES: 1a. — Trieu un d'aquests tres cartrons.

2a. — Llegiu la primera definició i si correspon a una paraula del vostre cartró ratlleu-la. Feu el mateix amb les 28 definicions restants.

3a. — Un cop llegides les 29 definicions, heu de tenir ratllades totes les paraules del vostre cartró. O si no, heu perdut.

4a. — També es pot fer amb tres jugadors. Guanya aquell que ratlla primer les paraules del seu cartró.

	CREDITOR	RESPATLLER	PENEDIR-SE	
ENTRESOLAT		ATERRRIR		TRIENNI
SOTERRANT		GENET		GARANTIR
SEIENT	DESGUÀS		VEREDICTE	
	ANNEX	TESTIMONI	ESBORRANY	

ALLAU		AJORNAR		FRAU
	MITJANA	TONA	POLZE	
SAFATA			ABARATIR	CIGONYA
	ENNUEGAR-SE	PEGAT	GARANTIR	
INCOMPLET		CONDOL		REPRENDRE

	FRAU		RESPATLLER	GARANTIR
ALLAU		GENET		POLZE
	TESTIMONI		CONDOL	CREDITOR
	MITJANA	ESBORRANY	SEIENT	
INCOMPLET		TONA		ABARATIR

Definicions

1: Persona envers la qual hom té un deute.

2: Massa de neu que es precipita muntanya avall.

3: Espai superior de les dues parts en què un sostre fet a una certa altura del sòl divideix parcialment una cambra.

4: Deixar per a un altre dia, per a més endavant.

5: Causar terror

6: Abaixar el preu d'una cosa.

7: Saber greu d'haver fet o deixat de fer una cosa.

8: Sentir-se algú impedida la respiració perquè al menjar, la saliva, etc. se li han entravessat a la gola.

9: Declaració solemne del jurat sobre la culpabilitat o innocència dels acusats.

10: Acció d'enganyar algú per procurar-se un avantatge en detriment d'ell.

11: Assegurar la certesa, la realitat d'un fet.

12: Continuar una feina, una conversa que havia estat interrompuda.

13: Habitació, espai situat per sota de la rasant del carrer.

14: Plata gran, planera, amb vores de poca altura, que serveix per portar alguns objectes o per presentar alguna cosa.

15: Lloc per on s'escola l'aigua bruta o de pluja

16: Que hi falta alguna cosa.

17: Persona que té coneixement d'un fet de transcendència jurídica i que en dona fe.

18: Escrit de primera intenció, destinat a ser copiat després de fer-hi totes les esmenes, addicions i supressions que calguin.

19: Dit gros de la mà.

20: Part d'una cadira, banc, etc., que serveix per recolzar-hi l'esquena.

21: En el sistema mètric decimal equival a mil quilos.

22: El qui va a cavall

23: Tros de tela, paper, cuir, etc., que per mitjà d'una cola hom enganxa sobre una cosa.

24: Cadira, butaca o tot altre moble destinat a seure-hi.

25: Ens porta els nens de París.

26: Allò que hom adjunta a una cosa de manera que en depengui o li serveixi de complement.

27: Donats diversos valors, quantitat definida com la suma de tots ells dividida per llur nombre.

28: Durada de tres anys.

29: Expressió de dolor que hom sent per la pena d'un altre, especialment per la mort d'un familiar.

Programació de Ràdio Salt

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 8'00 Bon dia des de Salt.
 8'30 Ràdio diari/Ràdio-4 (15')
 9'00 Salt 9/El primer salt informatiu horari.
 9'05 El matí d'avui aquí
 9'45 Beatles. 25 anys (15')
 10'00 Salt 10/Informatiu horari.
 10.05 (dilluns) Estudis Astrològics. Svaraj.
 (dimarts) Esports per a tothom. Pat. Municipal d'Esports.
 (dimecres) Els clàssics de sempre. Ramon Jover.
 (dijous) Dijous sa. Mercè Sala.
 (divendres) Fem ioga. Anna Hancock i Saül Martínez
 10'45 Carrers anònims. Ràdio novel.la (15')
 11'00 Salt 11/Informatiu horari
 11'05 (dilluns) Ona blava. Policia Municipal de Salt
 (dimarts) L'hora del pati. Escola d'Adults
 (dijous) L'oficina. Equip Municipal de Salut i Consum.
 (divendres) Digui, digui. Servei Municipal de Català
 12'00 El salt de l'Angelus/L'Agenda informativa
 (dijous) Cinema. Guillem Terribes
 (divendres) Agenda pel cap de setmana.
 12'10 Des de Metròpolis
 (dimecres) El petit esport, Pili Fernández.
 13'00 Salt 1/Informatiu horari
 13'05 El salt del pop
 14'00 Salt 2/Temps d'esports/L'informatiu resum.
 14'45 Des de metròpolis
 15'05 Beatles, 25 anys (15')
 16'15 Carrers anònims. Ràdio-novel.la (15')
 17'05 El salt del pop.
 19'00 Més que música

- 20'00 (dimarts) Hoquei en acció. Josep Maria Cort.
 20'30 (dimecres) Hanbol, és el teu esport. Fed. Territorial d'Handol.
 21'05 Varietat musical.
 22'05 (dimarts) Cançons i músiques pel record. Paco Camarasa.
 (dimecres) Pujant per l'escala mecànica de baixada.
 Pemi Planes i Enric Casadevall.
 (dijous) Musicofrènia. Lluís Huguet i Montse Romà
 (divendres) El capvespre dels déus. Pep Ribas.
 24'00 Connexió amb Ràdio-4

DISSABTES

- 8'00 Ona lliure.
 8'30 Demà és festa. Parròquies de Salt (30')
 9'30 Les propostes honestes pel cap de setmana. Guillem Terribes.
 10'00 Temps de sardanes. Salt Sardanista.
 11'00 Ona lliure.
 12'00 La ràdio d'èxits. Josep Colom
 14'00 Comissió Festa Major. J.M. Pladeveya (60')
 16'00 Xapeau a la tarda. Edició dissabte J.M. Corominas.
 19'00 Connexió amb Ràdio-4

DIUMENGES

- 8'00 Super-Joves. Tonet, Josep i Esther
 12'00 Bon diumenge. J.M. Pladeveya
 15'00 Xapeau a la tarda. Edició diumenge. Corós i Pladeveya
 17'00 Salt metropolità. Eduard Matutes.
 20'00 Serveis de consolació. Pop espanyol. Enrique Cuadrado, Rafa Garcia i Fina Rodrigo.
 22'00 Clau de so. Ramon Jover
 24'00 Carrers anònims. Ràdio novel.la. (Resum setmanal)
 1'00 Connexió amb Ràdio-4.

Exposicions:

Fins al dia 13 de maig, a Les Bernardes hi va haver l'exposició de Modest Cui-xart, de la Col.lecció Batlle, en homenatge a Ramon Batlle.

Del 16 al 31 de Maig, la Paquita Lladó ens oferí a la Casa de Cultura una sèrie de retrats de persones, amb les tècniques de carbó i sanguines.

També la professora Carme Serra i les seves alumnes ens mostraren una exposició de puntes de coixí.

Finalment, del 16 al 27 del mateix mes tinguérem entre nosaltres el Planetari Viatger, dins les activitats que realitza «la Caixa» a les escoles.

Al Setè Cel, a partir del 5 de maig, la Glòria Cortina exposà «Obra sobre Paper».

En Jordi Sánchez exposà, a Can Panxut, un seguit de Fotografies de tècnica mixta amb el nom de «Punt Zero».

Tallers

A Les Bernardes s'iniciaren uns tallers: un d'experiments amb l'objectiu d'estudiar els fenòmens de la pressió atmosfèrica, la calor i l'oxidació, dins les activitats que realitza «la Caixa» a les escoles, i l'altre de com veure cinema. Aquest últim anà a càrrec de Silvia Adela Kohen, llicenciada en lletres, que ens mostrà el món del cinema des d'una perspectiva innovadora.

Presentacions

A la Casa de Cultura hi hagué una Jornada Cultural del col.legi Guimerà, on es presentà un petit conte fet per la nena de 8 anys, Lourdes Agustí.

ALÍCIA VILA i TORRENT
 EVA ESCUÍN i DILMÉ

4 ANIVERSARI

dies i dies de Ràdio

97.7 FM

Emissora Pública Metropolitana del Gironès

Rialles d'aquí

Us recordeu del rei de Rialles? Sí, aquell que ve a alguns espectacles de Rialles, doncs, bé, resulta que, per la seva posició de rei, ha viatjat per molts països: Girona, Kai-Kai, que és a l'Àfrica; Xin-Xun, que és a Xina; i a molts altres llocs. Quan va estar a los Andes un iaio molt simpàtic li va explicar aquest conte, que ens ha demanat que us l'expliquem, cosa que farem tot seguit:

Els cargols de los Andes i les seves dèries

Fa molts i molts anys, en el poble de Potrerillos, perduts en un prat de les rodalies, hi vivien dos cargolets, entre molts altres; els seus noms eren: Juliaca i Puno.

En Puno estava molt orgullós de la seva caseta que duia al damunt; i cada dia, quan s'aixecava i quan anava a dormir, li treia la pols i la raspallava; però el somni de la seva vida era tenir una caseta diferent a la dels altres cargols, triangular, quadrada... o fins i tot en forma de pera, cosa, en aquells moments, impossible, perquè els Fabricants de Cases de Cargols i Tortugues, S.A. encara no les havien dissenyat. En canvi, per la Juliaca, la gran il·lusió de la seva vida era pujar a un dels pics més alts de les rodalies, anomenat Ojos de Salado; per això, intentà convèncer en Puno que l'acompanyés, ja que li feia basarda anar sola. En Puno, al principi es resistí, però arribaren a un acord: que la Juliaca hauria de treure la pols de casa seva durant el viatge. Així fou com començaren el dur i llarg trajecte, passaren per selves, rius, prats, penya-segats... també passaren una mica de gana i molta fred. Però a la fi, ferem el cim.

La Juliaca no s'ho podia creure el gran somni s'havia realitzat! La baixada fou tan costosa com la pujada, a mig trajecte,

començà a ploure a bots i barrals, a en Puno li va semblar veure una cova i sense dir res a la Juliaca, s'hi va acostar. La Juliaca pensava que en Puno anava al darrera i va continuar el camí, mentrestant, en Puno, al fons de la cova, hi va veure un enciam de color verd fluorescent, i com que tenia molta gana, s'hi va acostar sense fer soroll. Un cop al davant, li va clavar queixalada, i.... Oh!... del mig de l'enciam va aparèixer una llama-cargol, que en el poble li havien dit que era la fada dels cargols, i sense pensar-s'ho li va demanar el seu gran desig: canviar la seva casa per una altra, rodona i resplandent com la Lluna plena. La llama-cargol l'hi concedí. Després de donar-li les gràcies, començà a caminar de pressa per ensenyar-li a la Juliaca la seva nova casa. Però no va veure una pedreta que hi havia al camí i va ensopegar. Com que la seva casa nova era rodona, va començar a rodolar i rodolar....

Mentrestant, la Juliaca s'havia adonat que en Puno no la seguia i es va asseure en una branqueta per esperar-lo. Fou llavors quan veié en Puno rodolant com una pilota i brut de fang. De tan ràpid que anava el perdé de vista, sentí un gran cop i quan el tornà a veure, la casa d'en Puno s'havia trencat en 885 bocins, ja que havia topat amb un arbre.

En Puno li explicà el que havia succeït, la Juliaca s'enfadà molt en saber que el seu amigueta volia ser diferent dels altres. El va escridassar, i en Puno, trist, començà a plorar. Expliquen que d'aquests plors de penediment en nasqué el riu Salado.

Espectacles

El dia 11 de juny, al carrer de Sant Antoni i a les cinc de la tarda, el grup «Titelles Naip» ens van presentar l'obra «Ni Blanca ni Neus», que és una adaptació actualitzada del conte Blancaneus.

EVA ESCUÍN i DILMÉ
M.ª MERCÈ SÀNCHEZ i PIERNAGORDA

A LA SEVA SALUT LI CAL UN BON SERVEI

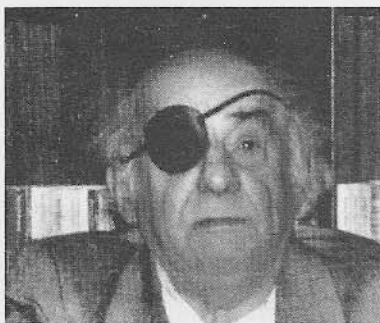
La nostra pòlissa d'assistència sanitària dóna una àmplia cobertura de serveis, dels quals destaquem:

- Lliure elecció d'especialistes dintre el nostre ampli quadre de metges.
- Mitjans de diagnòstic com anàlisis, radiografies, ecografies, electroencefalogrames, endoscòpies, etc..
- SCANNER
- Habitació individual amb bany en els internaments per:
 - Intervencions quirúrgiques.
 - Accidents
 - Parts.
 - Tractament mèdic (casos no quirúrgics)
- Llit per a acompanyant a càrrec de la Companyia
- Medicaments utilitzats durant l'internament
- Parts en clínica assistits per tocòleg.

- Assistència a TOT ESPANYA (capitals de província) en cas d'urgència per desplaçament temporal, (viatges, vacances, etc...)

PER A MÉS INFORMACIÓ, estem a la seva disposició a:
LA CATALÒNIA ASSEGUADORA, S.A.

Joan Maragall, 22 - Tel. 20 33 31 GIRONA
Antoni Llopis, 10 - Tel. 26 63 40 OLOT
C/. Sant Pau, 12 - Tel. 50 40 92 FIGUERES

Avel·lí Artís Gener «TISNER»

Parlem amb e

Arran de la presentació del llibre *Humor UniverSalt*, d'en Lluís Mateu, Avel·lí Artís i Gener, més conegut pel pseudònim de Tisner, vingué a Salt per a participar en l'acte.

Tisner és un home de vida polifacètica: fou estudiant de Belles Arts, periodista, escriptor, escenògraf, humorista, oficial de l'Estat Major... Participà en moltes publicacions, com el «Diari Mercantil», «L'Opinió», «El Be Negre», «L'Esquella de la Torratxa», «La Nostra Revista», «Papitu»... on signava amb els

— Com va conèixer la seva dona?

La meua dona és francesa i la vaig conèixer a Mèxic. Treballava per França Lliure en unes emissores que havien posat arreu del món. Portaven gent francesa per fer aquesta feina radiofònica. A Mèxic en va arribar una que es deia Ràdio Mil. En aquella època jo feia de dibuixant i com que necessitaven tota una sèrie de coses i d'anuncis em van cridar. Aleshores va ser quan vaig conèixer la meua dona, que era la secretària del director. Ella i jo teníem grans converses en francès. Un dia, de cop i volta, em va dir «Això mateix», vaig quedar estupefacte que em digués una locució catalana i li vaig preguntar que de què li venia que em digués allò. Em va dir que havia estat 3 mesos a Sabadell, a casa d'un oncle, i que per anar-hi havia après espanyol, però que no li havia servit de res ja que parlaven una llengua que a ella li semblava eslava, perquè deia que només sentia el so de «X». Ara parla molt bé el català, no se li nota que sigui francesa.

— Així vostès no s'oblidaren del català durant l'exili....

No, nosaltres no férem com molta gent que se n'oblidà. Aquest oblit, té una explicació lògica i senzilla, malauradament. Els exilis es deterioren amb el temps, ningú no en sap la duració ja que està subordinat a una causa política, i quan no ho està és una emigració convencional. Si l'exili és massa llarg s'obliden les arrels del país d'origen i la fidelitat a les condicions morals de l'exili. En aquells moments el que importa és la realitat.

— Ens expliqui alguna anècdota en relació amb la llengua catalana a l'exili.

— Mira, nosaltres teníem uns gossos que van fer aprendre el català a tota una urbanització. Sembla una paradoxa, oi? Però ho dic de debò, no exagero. Eren dos gossos llops d'aquests que imposen. Els mexicans els tenien una por terrible i van veure que si els parlaven en català, els gossos era l'únic que entenien.

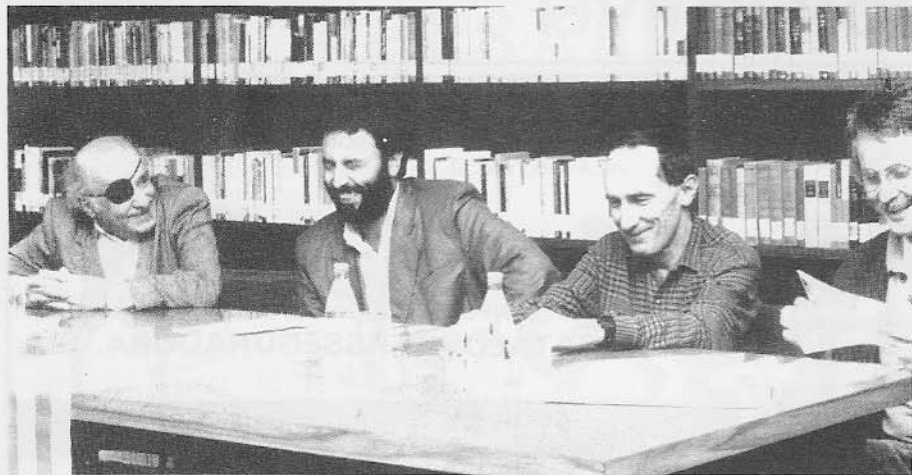

— Què va fer quan va acabar l'escola?

Vaig acabar als 15 o 16 anys, més o menys. Aleshores m'hauria agradat fer arquitectura, però no va poder ser perquè els de casa estaven en una situació econòmica força delicada i la carrera era molt cara. D'altra banda vaig assistir a unes quantes classes i les vaig trobar molt ensopides. Jo em pensava que arquitectura era fer cassetes i allà omplien la pissarra d'equacions. I vaig decidir que no valia la pena. Després vaig aprendre l'ofici d'escenògraf i ja em va picar el cuquet dels periodisme.

— Com es va iniciar la seva carrera militar?

— Quan vaig tornar de França, que hi vaig haver d'anar per les amenaces de mort que vaig rebre a l'escriure acusant la FAI de l'assassinat dels germans Badia, vaig anar al front de voluntari. M'hi vaig incorporar com a soldat. Sembla que hi havia una certa predestinació a fer carrera militar pel sol fet de saber llegir i escriure, perquè era enorme la massa de voluntaris analfabets. Vaig acabar de Tinent-Coronel.

Podem veure l'expressió de les cares dels participants en el debat sobre l'Humor. D'esquerra a dreta «TISNER», «BERGA», «HELIOS», i en «BUGARAC».

en «TÍSNER»

pseudònims de «Baliga», «Pyur» i finalment «Tísner». En algunes d'aquestes col·laborà amb Pere Calders, Alloza, Bufarull... l'article que féu sobre l'assassinat dels Germans Badia, en el periòdic «La Rambla» el consagrà com a periodista.

Combaté en la Guerra Civil, en el bàndol Republicà, motiu pel qual s'hagué de retirar a l'exili. En la seva estada a Mèxic conegué a Lluïsa Mercadet, amb qui es casà i tingueren cinc fills, quatre noies i un noi.

— Quins oficis féu a Mèxic?

El periodisme no m'interessava, perquè allà a Mèxic té unes característiques molt especials. Vaig fer de dibuixant comercial, com que no era gaire divertit vaig plegar i vaig anar al cinema fent d'escenògraf, i quan va començar la televisió vaig treballar pel canal 4 al llarg de 5 anys. Me'n vaig cansar i vaig fer una mica de tot. Llavors ja vaig venir cap aquí amb vaixell.

— Ha participat en alguns concursos literaris?

Sí, he participat a forces. Vaig guanyar els Jocs Florals de la Llengua Catalana celebrats a l'Havana el 1943 amb el llibre «556 Brigada Mixta». Al Premi Sant Jordi vaig quedar finalista, amb «Les dues funcions del circ». Al Prudenci Bertrana del 69 amb «Prohibida l'evasió» entre d'altres.

— Vostè ha escrit «Paraules d'Opton el Vell», que tracta de la descoberta d'Amèrica però a la inversa, o sigui que ells ens descobreixen a nosaltres, i al veure que hi ha tantes guerres decideixen entornar-se. Què diria Opton si visqués el pretès Centenari del Descobriment?

No m'ho havia plantejat mai, però crec que li semblaria bé.

La vida de Tísner no ha perdut l'activitat que la caracteritza, actualment es dedica a fer els difícils mots encreuat de La Vanguardia... Diu i afirma que ha portat una vida normal tot i que a nosaltres ens sembla pel·lículesca.

EVA ESCUÍN i DILMÉ
ALÍCIA VILA i TORRENT

— Com va anar a raure al camp de concentració?

Ens hi van portar quan vam entrar a França. Entràrem per Collpregó i a peu ens portaren a Prats de Molló, i d'allà ens van tancar al camp de concentració. Era una vinya sense cap mena de construcció, a l'aire lliure. Els ceps estaven morts. L'hivern del 39 fou un dels més freds que ha passat França. Vam viure sota unes condicions inhumanes: passàrem 3 dies sense menjar, havíem de dormir apilonats, fent una piràmide i ens anàvem rellevant, per dormir al mig, que era el lloc més calent.

— Sabem que es va escapar del camp de concentració, com s'ho va fer?

L'evasió fou la més senzilla del món. Aprofitant que sabia francès vaig tenir una conversa coherent amb el cap del camp, al qual li vaig explicar unes mentides que les anava inventant sobre la marxa. Li vaig dir que tenia diners a Perpinyà i que si podia anar-los a buscar n'hi donaria la meitat. Em va demanar la paraula d'honor de militar espanyol que tornaria i, és clar, li vaig donar sense dubtar-

ho perquè no era ni militar ni espanyol. Em va firmar un paper conforme em deixava marxar del camp. Me'n vaig anar a l'Ajuntament i vaig demanar al conserge que hi havia on vivia l'alcalde, ja que era diumenge. Vaig haver d'esperar que arribés, quan va arribar em va fer entrar al seu despatx i vam parlar sobre el gran problema que tenia França amb els camps de concentració. Em va dir: «Si jo complís amb el meu deure hauria de cridar la policia i fer que et tornessin en el camp, però si ho fes t'enviarien en un camp de càstig». Va donar-me l'adreça d'un notari, president de la Creu Roja Internacional, i em va posar una moneda de 50 francs a la mà. El notari em féu de la Creu Roja i em donà una credencial. Aleshores em vaig dirigir, amb una camilla al camp de concentració on m'esperava el cap. Li vaig explicar que no havia pogut treure els diners perquè necessitava la firma de la meua dona, també era una mentida, ja que no era casat, i li vaig dir que anava en missió de servei a evacuar un company. Un cop dins vaig posar el braçal a en Pere Calders i amb la llitera ens vam endur a l'Enric Bronzelles. Aquell tanoca no s'adonà que en marxava un de més. Hi vam tornar dues vegades més a evacuar altra gent.

— Després de l'evasió va anar cap a Mèxic?

Després de la fugida em va acollir el Comitè Universitari de Tolosa i ja cap a Mèxic. Havia arribat una petició als camps de concentració per qui volgués anar a Mèxic i jo m'hi vaig apuntar; ni sabia on era. Un dia ens vàrem embarcar; jo, el meu pare, el meu germà Arcadi i la meua germana. Allà vam començar de cap i de nou.

QUAN NO HI HAVIEN PISOS....

Sempre m'he preguntat què hi fa aquí aquesta gran casa, producte de la transició dels dos segles i influenciada pels corrents més avantguardistes de l'època, no cal dir que segurament francesos, empresonada per tots aquests pilons de ciment, tan alts, tan simples i tan monòtons, que anomenem pisos de la ciutat dormitori!!

Sí, sí, em en els fonaments d'aquests pisos hi ha terra de la família Puig, o millor dit, dels de Can Pous, també hi són les restes de l'antic con-

vent de les monges que posteriorment fou la presó, o si més no els fèrtils camps que vorejaven el torrent de la Maçana i que s'inundaven sempre en aquestes dates, on a Salt no fa nosa una bufanda al coll.

Bé, tot això la generació del 92 no sabrà d'on baixa, o potser sí, ja que aquesta casa està protegida. En tot cas, però el que no podran protegir és tot l'encisament que provocaven aquelles tardes prenent la fresca al jardí, ni l'encant d'unes joves engalanant-se per anar a l'envelat o l'esgarripança del travessar uns camps foscos amb una llanterna fins arribar al veí més pròxim. Sí, ja sé que sembla una vella postal, però el cas és que ara no hi són, les llanternes, i tampoc fan falta perquè els veïns vivim de quatre en quatre al mateix replà, separats per flonges parets no gens aïllants.

Suposo que és el preu d'un progrés dur i necessari, un progrés que no molesta les nostres veïnes de can Pous, però que de vegades els desperta una decepció envers els mínims establerts sobre educació cívica.

Només cal dir-vos que si passeu per l'Anselm Clavé, 38, o per la Plaça de Catalunya, s/n. i allò que aneu atabalats amunt i avall.... entre problema i problema.... penseu que dins la casa s'hi respira una tranquil.litat serena acompanyada per l'austeritat de les parets, i imagineu-vos vivint en un altre temps, no fa molt, quan no hi havien pisos.

PILAR SUBIRÓS

—L'autora agraeix la col.laboració de l'actual mestressa de la casa, que si més no, m'han donat ànims—

CONFITERIA **PASTISSERIA**
 C/. Major, 57 SALT
MARGENAT
 Telefon 23 06 79
Especialitat en gelats
 Abad Oliba, 10 (Plaça Veinal)
VEINAT DE SALT
 (Girona)
FUNDADA EN 1929

AUTO TALLER
F. FELIU
 C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73
SALT
 Ctra. Nacional II (encreuament Caldes
 Tel. 47 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

Un mural d'en Roca Costa a Salt

Sovint a les nostres ciutats apareixen parets que l'Arquitectura i l'Urbanisme han condemnat a destins poc gloriosos. Esclaus de l'estructura d'un edifici, pendents d'una edificació futura que s'hi adossi, la seva utilitat porta la marca desolada de l'espai provisional i certa vergonya de sentir-se obligades a viure «al descobert».

Tot i això, aquests espais lliures poden contribuir —contra pronòstic— a millorar el paisatge urbà. De fa uns quants anys, la forma més reeixida d'aconseguir-ho ha estat la de sotmetre'ls a l'acció de l'artista. La màgia i la il·lusió de l'art ha donat la volta a la situació. La cosa funciona especialment quan l'artista no es limita a «PINTAR» una Tela enorme, sinó que ens proposa una alteració deliberada de la realitat per contextualitzar urbanísticament aquella paret aparentment inútil i anònima.

L'Ajuntament ha proposat una acció d'aquest tipus al pintor ROCA COSTA, a la Plaça de Guifré el Pelós. Enumeraré alguna de les raons:

— Perquè, en aquest terreny, que sempre implica una barreja de modèstia i de valentia per part de l'autor (l'obra, fràgil i permanentment oberta al públic, queda sense la parafernàlia protectora i sacralitzadora de l'art a les sales d'exposicions), ha demostrat resultats brillants (vegeu les seves obres de la Carretera de Barcelona, a Girona, i de Caldes de Malavella). Junament amb el Vicenç Huedo, autor del magnífic mural de Santa Eugènia i de qui ja tenim dos petits tasts a Salt (el transformador del Passatge de la Sagrada Família i el mural de Ràdio Salt, a la Plaça de la Llibertat), era l'aposta amb més garanties.

— Perquè en ROCA COSTA, «el noi d'en ROCA DELPECH» ha tingut vincles familiars tan estrets amb el nostre poble que l'obra ha estat madurada amb una il·lusió especial i la secreta complicitat entre l'autor i l'Ajuntament de voler-hi veure un testimoni de record a un artista de Salt, el mestre ROCA DELPECH.

— Simultàniament, l'Ajuntament ha encarregat a ROCA COSTA el disseny del Cartell anunciador de la Festa Major 1988. Així es va fent darrerament per reforçar la presència d'un artista que tingui obra al poble durant el mes de juliol. Ens quedaran, doncs, dues mostres ben diverses (el mural i el cartell) d'un dels pintors gironins amb un prestigi més consolidat.

Finalment, unes paraules sobre l'encàrrec concret. Vàrem demanar al pintor una façana que fos capaç de suggerir-nos la rica tradició cooperativista i associativa que ha estat la nostra força comunal més sòlida i el tret més característic de la nostra personalitat com a poble.

Ben aviat els resultats seran al carrer, sotmesos permanentment al judici popular.

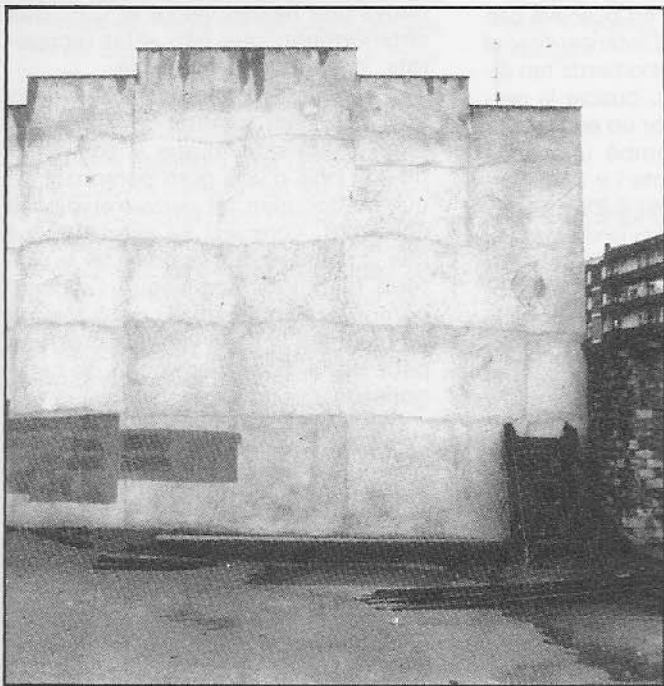
MIQUEL BERGA I BAGUÉ
*Tinent d'Alcalde d'Educació i Cultura
de l'Ajuntament de Salt.*

CARRER

Fent una mica de història

A l'encetar el mes de juny, per iniciativa de l'Ajuntament amb la col.laboració d'en Joan Boladeras i en Ricard Renart, començaré una pintura mural al carrer Guifré el Pelós, de Salt. La paret que li ha de fer de suport és una mitgera de 90 metres quadrats de superfície, que té forma simètrica (escalonada per dalt). No cal dir que aquesta forma condiciona d'entrada el tema que s'hi ha de representar. Un altre condicionant natural és l'entorn en el qual, per

Aquesta és la mitgera de 90 m.² situada a la Pl. de Guifré el Pelós (davant el quiosc de la Plaça del Pi), abans de començar el mural.

Fotografia: Jaume Ollé

anar bé, el mural s'ha d'integrar de la manera més harmònica possible.

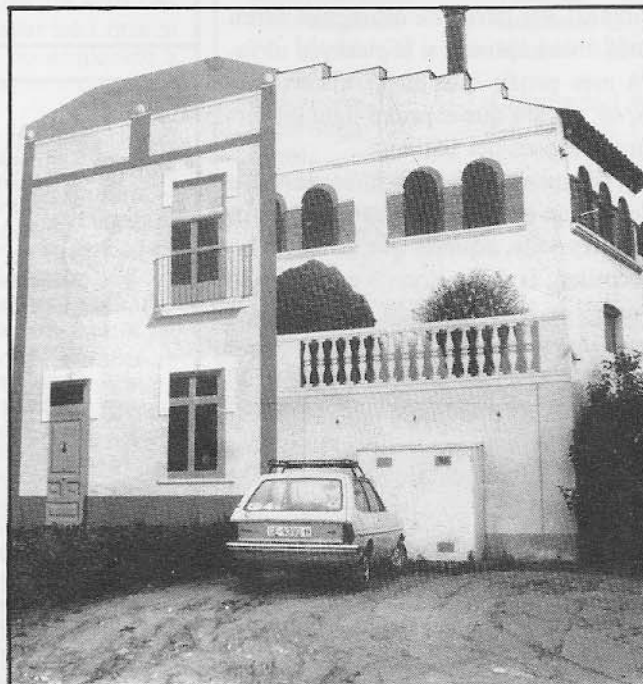
Tenint en compte tot això, la primera cosa que vaig decidir en rebre l'encàrrec va ser que aquesta paret només es podia pintar amb una certa possibilitat d'èxit, disfressant-la com si fos una façana de debó, és a dir, amb un «trompe l'oeil» equidistant entre la pintura i l'escenografia. Després, amb en Miquel Berga, vàrem pensar que l'edifici podia ser una mena de cooperativa, sindicat o seu social d'alguna organització dels volts dels anys 30, cosa que ho feia lligar bé amb l'esperit de Salt en el seu aspecte de notòria tradició d'avantguardia obrera (pensem que aquesta pintura estarà situada geogràficament gairebé davant del que fou el cèlebre FLOREAL).

Quedava després el tema dels elements plàstics que havien de donar forma a la idea, i això ho vaig resoldre fent volts pel poble i espigolant elements arquitectònics i de color que hom hi troba repetidament.

Finalment, un cop recollit el material, va ser qüestió d'escollir i lligar totes les peces per dissenyar el projecte definitiu. En aquest punt en Joan Boladeras es va cuidar de posar en solfa les mides de tots els elements que jo havia triat i em va ajudar a descartar-ne alguns, a fi d'aconseguir la màxima coherència. Sobre aquest plànol he fet el projecte de colors i l'he lliurat a l'Ajuntament perquè hi donin el seu vist-i-plau, si els agrada. Del local se'n dirà «LA FRATERNAL» i la gent hi anirà —o hi anava— a prendre cafè i a fumar caliquenyos, a jugar a cartes, a despotricar del Sistema, a conspirar o a fer projectes per fundar un Orfeó.

Tinc tota la il.lusió en aquest projecte, perquè a Salt hi varen nèixer el meu avi, que era músic i esparter, i el meu pare que era pintor i músic, i perquè tot i la seva proximitat amb Girona, Salt ha mantingut un caràcter ben definit i afortunadament ben diferent, caràcter que espero no traïr amb el meu mural.

SANTIAGO ROCA D. COSTA
Girona, maig 1988

Mural de Roca Costa, a la Ctra. de Barcelona, a Girona en la cruïlla de l'accés a la Ctra. de Santa Coloma.

Fotografia: Jaume Ollé

Derbi

Aquest ascens aconseguit després de molts patiments i treball pel C.F. Salt, combinat amb la permanència a la categoria de l'U.E. Coma Cros, farà possible el que els més vells del poble gairebé havien oblidat.

Temps era temps, quan dos equips del mateix poble jugaven en una mateixa categoria, hi havia rivalitat, emoció, i fins i tot quan s'escapava alguna plantofada era per algun conegut, amb la qual cosa tot quedava a casa.

Ara hi podrem tornar, no a repartir plantofades, sinó a viure la rivalitat i l'emoció i a tornar fer pancartes per un dia i un partit tan assenyalat.

Almenys durant la setmana podrem discutir amb el veí, que és tan babau que prefereix anar a veure els partits de l'altre equip, que nosaltres som millor i que diumenge no hi tindran res a fer. I si ens guanyen, segur que sabrem buscar la sortida oportuna per a no rebre un ruixat diari; si més no donant la culpa a l'àrbitre, que per això hi és i cobra.

Després de tant de temps, costarà una mica, però veureu com a mesura que s'acosti us hi aneu familiaritzant. Pel partit de diumenge fareu més d'una aposta i si la guanyeu us farà més profit que haver encertat la 6/49, encara que el premi sigui un vermut després del matx.

Sigui com sigui ja hi tornarem a ser i quan els jugadors surtin al camp, els més vells, aquests que quasi no ho recorden, faran un somris especial. Un somris de feina acabada. Els altres, els més joves, no ens hi fixarem, perquè estarem rumiant on ens pagaran el Martini i els calamars.

Fins i tot tornarem a fer notar, sovint la diferència entre Veinat i Salt, amb tot el que això comporta.

La propera temporada ho tornarem a tenir tot, rivalitat, emoció, alegries i penes segons el joc i un parell de setmanes de futbol total.

Tot això us ho podria dir més senzillament, en una paraula. La propera temporada tindrem DERBI.

PAPI

EL SALT A

sa evidentment se n'alegra tota l'entitat i també el seu entrenador: «Sí, s'ha hagut de patir fins a la darrera jornada, però al final ha valgut la pena».

Enric Bonadona destaca, sobretot, el bon ambient que hi ha hagut aquesta temporada a l'equip: «Realment ha estat molt bo i als jugadors no se'ls ha hagut d'anar al darrera, sinó tot el contrari, sempre han vingut als entrenaments i han respost perfectament, i això ha ajudat que tot anés bé».

En tota aquesta colla d'amics que han conformat el millor equip de Segona Regional, hi ha jugadors que fins i tot havien deixat el futbol pels desenganys que havien viscut al C.F. Salt anteriorment, que han estat recuperats, cosa que és meritòria.

«Evidentment això no era gens fàcil si volíem intentar fer un paper digne, però sabíem que si ens sortia bé són nois d'una gran personalitat i que ho donarien tot perquè això anés endavant, com així ha estat, per bé que jo pensava que es podia fer la mateixa feina i no aconseguir l'ascens, perquè era molt difícil, però resulta que hem fet la feina i encara que hem patit fins al final, hem pujat de categoria».

Però pujar ha estat difícil i potser caldria preguntar-se què hauria passat si el Salt no hagués aconseguit la no-

TOTS ELS RESULTATS

CASA

Salt-Cellera 1-0
Salt-Campdevàdol 6-1
Salt-Amer 3-0
Salt-Vidreres 4-0
Salt-St. Esteve 1-1
Salt-Bescanó 2-2
Salt-Porqueres 1-1
Salt-Pontenc 1-0
Salt-St. Pere M. 3-0
Salt-Tossa 1-0
Salt-Cornellà 1-0
Salt-Villarreja 3-2
Salt-Hostalets 2-0
Salt-Caldes 3-0
Salt-Breda 5-0
Salt-St. Gregori 2-1
Salt-Sils 5-1

14 Victòries - 3 Empats - 0 Derrotes
44 Gols a favor - 9 Gols en contra

FORA

Tossa-Salt 2-1
Cornellà-Salt 1-1
Villarreja-Salt 0-1
Hostalets Salt 2-1
Caldes-Salt 1-3
Breda-Salt 0-0
St. Gregori-Salt 1-2
Sils-Salt 1-2
Cellera-Salt 0-0
Campdevàdol-Salt 0-1
Amer-Salt 1-0
Vidreres-Salt 1-2
St. Esteve-Salt 0-2
Bescanó-Salt 1-4
Porqueres-Salt 0-3
Pontenc-Salt (n/p Pontenc)
St. Pere M.-Salt 0-3

11 Victòries - 3 Empats - 3 Derrotes
26 Gols a favor - 11 Gols en contra

TOTAL: 25 Victòries - 6 Empats
3 Derrotes - 70 Gols a favor (4rt. equip més golejadors) - 20 gols en contra (equip menys golejat).

GOLEJADORS: Roura 23; Mili, Marcel E., Sabench 7; Sevillano 5; Toni E., Nonó 4; Diego, Poch, Comamala, 3; J. Martín 2; Calvo i Velázquez 1

1.ª REGIONAL

va categoria? «Doncs a mi em sembla que era el més normal, malgrat el que s'hagi pogut dir a nivell general; la meua opinió és que l'important era formar el grup. Si no pujàvem ens sabria greu perquè ho havíem treballat, però no se n'havia de fer cap muntanya ni parlar de fracàs. Ara, però, tenim el grup i a més hem pujat».

El que té clar Enric Bonadona i ho ha repetit durant la darrera mitja temporada és la injustícia que només pugui pujar un equip. «Sí, perquè em sembla i penso, que tant l'Amer, el Tossa, com nosaltres ens ho mereixem, i no és massa just que per pujar hagis de fer molt i per mantenir-te a Primera no hagis de fer pràcticament res en comparació. Això em sembla injust».

Les raons d'un entrenador que enguany ha assolit un ascens ajudat pels seus jugadors, per la junta directiva, que ha treballat en tot moment, i pel públic, que com dèiem al principi, ha tornat al camp. Una unió que es resumeix amb les paraules de l'Enric. «Hi ha hagut unió entre les diferents parts, molt companyerisme, entre els jugadors i el resultat és un campionat pel Salt».

Narcís Nonó

A més de conèixer l'opinió del «mister», també és interessant saber la dels jugadors que han patit al llarg de trenta-quatre jornades per aconseguir 56 punts, 22 positius i un gol-average favorable, que donava el títol a la darrera jornada. Però conèixer l'opinió de tots seria molt extens i per això hem escollit un dels jugadors amb més carisma de l'equip, i alhora un dels més tranquils, com ho demostra el fet d'ésser l'encarregat de llençar els penals, amb els quals ha aconseguit quatre gols, per bé que també n'ha errat algun.

Narcís Nonó, ens dona la seva opinió sobre la recent acabada lliga. «En primer lloc cal tenir en compte que l'equip va tenir feina a conjuntar-se, perquè hi havia jugadors que s'ho havien deixat, d'altres que venien de fora, juvenils i tot va ser força complicat. Vam començar mitjanament bé i hem evolucionat clarament tota la temporada. Hem seguit una línia as-

centent, perquè, per exemple, la defensa al principi estava molt forta i s'ha mantingut, després va haver-hi un fixatge pel mig camp que va acabar de consolidar aquesta línia, i finalment, un davanter que a més de fer gols ha obert forats i ha donat més rendiment als altres davanters. I això ho demostra que els dotze darrers partits de lliga els hem guanyat tots. Que durant la lliga només hem perdut tres partits i tots amb equips dels forts (Hostalets, Amer i Tossa). A part del nivell esportiu, cal tenir en compte també que la directiva s'ha portat bé, ha complert el que deia i que l'entrenador ha estat força a l'alçada que calia per aconseguir l'ascens, del qual en té molta «culpa».

Miquel Pardo

Per altra banda, el president de l'entitat comença a veure realitzat el seu projecte de portar en els quatre anys de mandat que té, l'equip a la Tercera Divisió. Tot queda encara molt lluny, però ell està satisfet d'aquest primer ascens: «Efectivament, molt satisfet, perquè això demostra que s'ha treballat bé i que si se segueix així potser no arribarem a Tercera, però sí més amunt de la 1.ª Regional».

També cal saber què farà ara el Salt a la propera temporada: «Doncs mantenir aquest grup de jugadors — persones formidables, i si cal fer algun retoc, fer-lo, però sempre basant-lo en el grup que ja hi ha format».

Maikel, un home satisfet, ara, per aquest ascens en una temporada en què l'entitat ha deixat de barallar-se amb els àrbitres, ha guanyat un mica el prestigi perdut, ha fet tornar la gent al camp, els ha desplaçat fins i tot a camp contrari en alguna ocasió, i és que l'equip, si segueix així, és capaç de superar les dotze jornades d'imbatibilitat la propera temporada, i de tornar a ser un dels màxims golejadors i un dels menys golejats. Ara, però, cal celebrar-ho i no llençar les campanes al vol, sinó seguir treballant pel C.F. SALT, que ja és a PRIMERA REGIONAL. Enhorabona!!!

C.B. SALT C.B. LLIBERTAT

El passat 28 de maig, un grup de presos de la Model de Barcelona varen ser a Salt per jugar un partit de Bàsquet.

El ja conegut equip del C.B. Llibertat jugava a la nostra Vila el seu segon encontre fora de l'establiment penitenciari.

Els jugadors, que abans de començar el partit havien estat rebuts a l'Ajuntament per l'Alcalde de Salt i que després varen participar en un sopar de germanor celebrat amb els integrants dels dos equips, no varen poder, dins el parquet, aconseguir la victòria, que quedà pels de casa, amb el resultat de 75-56. Per bé que els visitants demostraren molt coratge, se'ls va notar una falta de preparació física i d'una mica més de tècnica personal, que evidentment, agafaran amb els partits que puguin disputar.

XIII COPA DEL REI D'HANDBOL

Del 2 al 5 de juny es va celebrar a Girona la Copa del Rei d'Handbol amb la participació dels vuit millors equips estatals, amb aquests resultats:

Quarts de final:

Barcelona 24	—	Lagisa 20
Cajamadrid 27	—	Teka 23
Elgorriaga 25	—	Cacaolat G. 24
At. Madrid 23	—	Michelin 22

Semifinals:

Barcelona 18	—	Cajamadrid 12
Elgorriaga 13	—	At. Madrid 11

Final:

Barcelona 23	—	Elgorriaga 15
--------------	---	---------------

Màxims golejadors:

Salcedo (Elg) 23
Serrano (Bar) 18
Kalina (Bar) 13

Plantilla del C.F. Salt al llarg de la temporada 87/88

PORTERS: Josep Angelats i Josep Malagelada.

DEFENSES: Toni Estañol, Esteve López, Narcís Nonó, Miquel Rigo i Joan Duran.

MIGCAMPISTES: Xevi Poch, Joan Calvo, Jesus Martín, Jordi Comamala, Rafael Granda, Josep Velázquez (Sevillano), Pau García Castany, Ignaci Leal i Joan Carles Sánchez.

DAVANTERS: Marcel Estañol, Emiliano Tejada (Mili), Jordi Roura, Josep Sabench i Ignaci Daucik (Iñaqui).

ENTRENADOR: Enric Bonadona
DELEGAT: Vicens Rodríguez

Un primer balanç provisional...

Una vegada més el nostre poble ha participat activament en una d'aquestes curses on no es tracta de guanyar cap distinció, sinó d'**oferir**, anònimament, l'esforç generós de la col.lectivitat, de **practicar** els valors de la solidaritat, i també, de **rebre** una d'aquestes útils i necessàries lliçons dels que —desposseïts de la seva paraula— tant tenen a dir-nos... Podem, doncs, felicitar-nos-en.

En aquestes ratlles intentarem fer-vos cinc cèntims sobre la independència i la solidaritat Nord-Sud sota el lema «Un sol futur, una tasca comuna». El seu objectiu és promoure un veritable diàleg entre Europa i el Tercer Món (països en vies de desenvolupament), i que Europa jugui un paper més actiu a favor de la cooperació Nord-Sud.

En el marc d'aquesta iniciativa del Consell d'Europa, les entitats catalanes que treballen per la solidaritat Nord-Sud organitzen de manera conjunta la campanya «Catalunya Solidària», des del convenciment que Catalunya és un país europeu desenvolupat i li pertoca, doncs, de col.laborar efectivament amb els països del Sud. I òbviament aquesta cooperació no és només un imperatiu de justícia sinó una condició del progrés comú, ja que el desequilibri entre el Nord i el Sud és un dels principals obstacles a la pau i al benestar del món.

Com neix la Campanya al nostre poble

Un contacte amb Justícia i Pau de Girona ens assabenta dels objectius de «Catalunya Solidària» i de la

conveniència de descentralitzar les accions que pensen portar a terme per tal de fer-la arribar a tota la societat catalana. Immediatament (això era a finals del mes de març), representants d'una colla d'entitats del poble ens reunim i decidim posar-nos a treballar conjuntament. No disposàvem de gaire temps però tots teníem molt clar que des de Salt havíem de respondre a la crida de la campanya que («aspira a aconseguir que Catalunya doni una mostra real de solidaritat») i sumar esforços per tal de donar-la a conèixer al major nombre de saltencs. Neix així el programa d'activitats intitulat «Fem un Salt solidari...»

Un primer balanç d'urgència

Malgrat que algunes de les activitats programades no s'han pogut fer o ha estat difícil el seu desenvolupament (com ara les activitats a l'aire lliure —exposició de cartells i parades informatives previstes per la Diada de Sant Jordi o les activitats esportives organitzades pel Patronat Municipal d'Esports— per raó de les pluges, o moltes de les dirigides a escolars —exposicions, tallers i altres activitats organitzades per l'Institut de Batxillerat, l'Escola d'Adults... fonamentalment per la vaga a l'ensenyament públic), creiem que el balanç és positiu. Deixeu-me'n destacar alguns aspectes:

— Hem tingut la possibilitat de reflexionar sobre la importància d'incorporar a la nostra vida quotidiana la solidaritat com un dels valors més importants i gratificants. Especialment, la xerrada-col.loqui que va organitzar el Patronat Parroquial amb la partici-

pació d'en Josep de Delàs ens va ajudar a fer-nos moltes preguntes i a descobrir nous camins...

— Hem portat a prop de cinc-cents escolars de 6 a 8 anys un misatge de pau. Organitzat per la Biblioteca i amb la desinteressada i extraordinària col.laboració de l'Àngel Daban, entre cançons i rialles, els petits han viscut l'història del «gat feliç» (un gat que descobreix la felicitat i la fa viure als altres gats de l'audio-visual quan comença a compartir el seu aliment...)

— Hem conegut la realitat d'un d'aquells pobles del Sud en un dels actes més emotius d'aquests dies, quan al Casal dels Jubilats tinguérem l'ocasió de conviure unes hores amb l'Alcalde de Palacagüina (Nicaragua), i ens explicava el significat de la paraula «dignitat» utilitzant les paraules d'un íntim diccionari que alguns anomenen simplement «cor»....

— I finalment, les entitats i persones que aquestes setmanes hem col.laborat en la campanya, hem iniciat, junts, un camí que ben segur no es clourà amb l'acabament d'aquesta. «Fem un Salt solidari» ha de ser, estic segur que serà ja, una permanent crida i un compromís per a continuar «fent, tots plegats, un Salt cada dia més obert, més just i més solidari»....

S.P.N.

Balanç econòmic de la Campanya «Fem un Salt solidari» (al 3-6-88)

1) Cooperació dirigida als projectes de la campanya «Catalunya Solidària»:

INGRESSOS

Aportació entitats organitzadores de la campanya	50.000
Agrupament Escolta Sant Cugat.....	5.000
Ateneu Saltenc «Can Panxut».....	5.000
Casal dels Jubilats.....	5.000
Escola d'Adults.....	5.000
Grup Rialles.....	5.000

Institut de Batxillerat.....	5.000
Parròquies.....	5.000
Patronat Municipal d'Esports.....	5.000
Patronat Parroquial Saltenc.....	5.000
Ràdio Salt.....	5.000
Donatius Caixa Provincial.....	11.505
Donatius Caixa de Pensions.....	30.000
TOTAL INGRESSOS.....	91.505

DESPESES

Grapes muntatges exposicions.....	3.250
Transports materials exposicions.....	1.014
Impremta Pagès (tríptics).....	22.400
TOTAL DESPESES.....	26.664

APORTACIÓ NETA..... 64.841 (a)

2) Cooperació dirigida a l'Ajuntament de Palacagüina (Nicaragua):

Aportació de l'Escola d'Adults (400 dòlars).....	45.196 (b)
Recollit en efectiu al Casal dels Jubilats.....	62.500 (c)

(aportació d'entitats — Ajuntament, Comissió de Festes i Sport Ciclista Salt— i particulars)

Material recollit al Casal dels Jubilats:

(100 llapis, 300 bolígrafs, 300 llibretes, 25 caps de llapis colors, 1 màquina sumar manual, 1 capsa i mitja de folis, 50 llibres diversos usats, 1 enciclopèdia Espasa nova i un nombre indeterminat de gomes, maquinetes, compassos, escaires i regles, retoladors, grapes...)

Material recollit a la Biblioteca:

(aportació dels nens a la «caixa del gat felç».

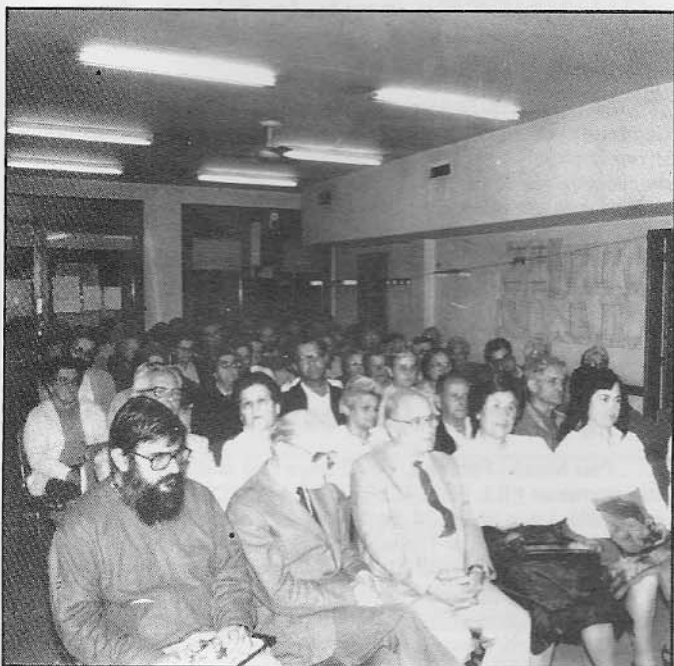
**

(a) Taló entregat a Justícia i Pau de Girona.

(b) Entregat personalment a l'Alcalde de Palacagüina.

(c) 46.000 Ptes. s'han destinat a la compra de tres màquines d'escriure i la resta a material d'oficina. Aquest material juntament al recollit al Casal de Jubilats i Biblioteca es faran arribar a l'Ajuntament de Palacagüina a través de l'Ajuntament d'Arbúcies.

En total, doncs, s'han recollit 199.201 ptes. en efectiu, després de restar les 26.664 ptes. de despeses de la Campanya, resulta una aportació neta de **172.537 ptes. a més del material recollit al Casal de Jubilats i a la Biblioteca.**

La Sala del Casal de Jubilats s'omplí de gom a gom per escoltar la xerrada de l'Alcalde de Palacagüina (Nicaragua), Modesto da Silva. (Fotografia: Jaume Ollé)

D'esquerra a dreta, Salvador Sunyer, Alcalde de Salt; Modesto da Silva, Alcalde de Palacagüina (Nicaragua); i Emili Crous, President del Casal de Jubilats. (Fotografia: Jaume Oller)

Caixa del Gat Felç ()**

INVENTARI

1 barra d'adhesiu «Pritt»	2 llibretes d'espiral
6 bolígrafs blaus	3 llibretes «Espinete»
4 llapis	3 llibretes «Space Invaders»
5 gomes	9 llibres de contes
1 màquina	1 revista infantil
3 caps de 6 colors	1 mocador
1 capsa de 12 colors	1 clauer
	200 pessetes

1 col.lecció de dibuixos dels alumnes de 1.er d'E.G.B. del C.P. Silvestre Santaló.

1 col.lecció de dibuixos dels alumnes de 2n. d'E.G.B. del C.P. Silvestre Santaló

1 col.lecció de redaccions i dibuixos dels alumnes de 3r. i 4rt. d'E.G.B. de l'Escola Guimerà.

Emili Crous

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

Sant Jaume, 18 - Tel. 24 16 47 - SALT (Girona)

El dissabte dia 4 de juny se celebrà al carrer de Sant Romà la que ja porta sent la tradicional PINXADA, vull dir que si seguim amb l'animació dels carrers, aviat serà tradicional. A més va actuar el duo STELS.

La que sí que és tradicional és la festa del carrer de Sant Antoni, que es desenvolupà al llarg del dia 11 de juny i que començà amb un festival infantil a càrrec de TITELLES NAIP. Seguidament es feu una missa al carrer acompanyada per la cobla CIUTAT DE GIRONA, que a les vuit oferí una audició de sardanes. I per acabar aquest dia, que molts acabaren el dia següent, formidable ball amb l'orquestra EUROPA.

I ara no us oblideu que els dies 6, 7 i 8 d'agost podreu gaudir de la festa del carrer de Sant Romà, que oferirà:

Divendres: Conjunt musical ORQUESTRA TROPICANA
Dissabte: Sardanes, Pinxada, Conjunt musical LOS PICOLOS
Diumenge: Jocs de cucanya, Sardanes.

Concurs Literari a Les Dominiques

Una Comissió d'alumnes de 5.è curs del Col·legi Les Dominiques han organitzat un concurs literari amb els alumnes de 1r. a 5.è curs d'E.G.B. Els mateixos alumnes s'han encarregat de confeccionar-ne les bases i de convocar el Jurat, format per una representació de pares de l'escola, una de mestres i d'alumnes de grau superior de la mateixa escola, i presidit per l'Alcalde, Salvador Sunyer.

Servei Municipal de Vacances, Estiu-88

L'Ajuntament de Salt ha ampliat enguany la proposta del Servei Municipal de vacances d'aquest estiu pels joves del poble. A part de les activitats que ve organitzant any rera any, com el Casal, Casalet, Colònies i Cursets de natació, enguany compta amb un Curset d'iniciació a la Bussada, que es farà a la Piscina Municipal, i es compartirà amb classes teòrico-pràctiques. També es portarà a terme curs de «Windsurf» a Sant Antoni de Calonge i serà per a nois i noies de 13 a 15 anys.

BEATLES, 25 anys, a SALT

El Servei Municipal de Català de l'Ajuntament saltenc ha preparat pel mes de juny el 25.è Aniversari dels BEATLES. Els actes programats s'obriren el passat dia 27 de maig amb l'actuació del grup Oloti «MAGICAL MYSTERY GRUP», a l'Ateneu de Can Panxut. A més a més a Can Panxut, i durant el mes de juny, es podrà visitar una exposició de pòsters i discs dels Beatles de la col·lecció d'en Joan M. Francino i cada divendres, dissabte i diumenge a partir de les 8 del vespre es projectaran documentals i vídeo-pel·lícules.

A l'Escola d'Adults, també es podrà visitar l'Exposició de pòsters i discs, i cada dia es portarà a terme a partir de les 8 del vespre, una projecció de documentals, i vídeo-pel·lícules d'aquest grup musical anglès.

L'exemple d'una escola i un mestre

De vegades, dins l'ensenyament, dins la rutina de les escoles, hi ha sorpreses, d'un treball que va més lluny del programat o del que està establert dins les normes dictades per educar i ensenyar els nostres joves.

L'Escola Guimerà de Salt, n'és un exemple.

A través del seu «mestre» Benvingut Vila, en «Benvi», ha tret a la llum pública uns treballs realitzats pels seus alumnes. Un treball fet a consciència i paciència, d'aquest educador envers els seus alumnes.

Cal destacar, d'aquest treball pedagògic, l'obra que ha realitzat la nena Lurdes Agustí. La Lurdes ha creat i il·lustrat uns Pastorets, d'una gran qualitat i imaginació. Aquest treball ha estat publicat per La Casa de Cultura Les Bernardes de Salt. Una obra senzilla, però recomanadíssima.

També s'ha publicat —fotocopiada i pintada a sobre i a mà— de la mateixa Lurdes Agustí, un imaginatiu Sant Jordi.

La mateixa Escola Guimerà, ha editat unes llegendes i poemes de Sant Jordi, de la festa popular que és el 23 d'abril.

Tota aquesta feina, tot aquest bon treball de l'Escola Guimerà, fou presentat a Les Bernardes el passat 28 de maig pels mateixos alumnes.

Salt no aconsegueix el rècord «GUINNESS» amb la filera de «duros»

Els «Ràngers/Guies», de l'Agrupament Escolta Sant Cugat no aconsegueixen, després d'intentar-ho dues vegades, (la primera per la pluja) superar la filera de «duros» per a figurar en el llibre de rècords mundials el «GUINNESS». El rècord està en els 820 metres que aconsegueixen uns estudiants de Sabadell. Els Escoltes Saltencs reuniren 21.586 duros, és a dir 107.930 pessetes, que destinaran als campaments d'aquest estiu.

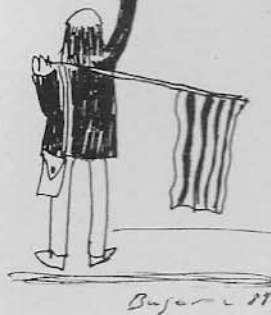
Pau Masó, fill predilecte de la Vila, Pregoner de la Festa Major 1988

Pau Masó i Fàbrega, de 77 anys que el passat dia 3 de març fou nomenat FILL PREDILECTE DE LA VILA (vegeu «La Farga» núm. 94), i que el dia 24 d'abril li fou concedida la Medalla Francesc Macià, «Mèrit al Treball», pel President de la Generalitat, ha acceptat l'encàrrec que li ha fet l'Ajuntament de fer el Pregó de la Festa Major 1988.

El Pregó serà, com cada any, l'acte d'obertura de la Festa Major, enguany s'escau el divendres dia 22 de Juliol, i serà a les 9 del vespre des del Balcó de l'Ajuntament.

L'ACUDIT FOLL

-MAIG DEL 68- -MAIG DEL 88-
 IMAGINACIÓ AL REPETICIÓ AL
 PODER !! PODER !!

LA VIDA AMB HUMOR

Paràbola

Hi havia una vegada un país en què tot anava a l'inrevés. Per dir blanc, deien negre. Per dir sí, deien no. Per dir avui, deien ahir. Per dir que havien perdut unes eleccions, deien que havien guanyat.

Perquè, en aquest país, hi havia eleccions i tot. Elegien el gran pare de la pàtria, aquell en qui tothom s'emmirallava, aquell que era el resum de tots els neguits i frustracions.

De frustracions, n'hi havia a cabassos, en aquest país. Uns homes, vinguts de lluny, l'havien envaït més d'una vegada. I mai no s'havia assolit de foragitar-los. Més encara; poc a poc, s'havia anat imposant la llengua i els costums bàrbars. Dos exemples, triats a l'atzar: la majoria dels diaris eren escrits en la llengua forana; i la cursa de braus, element lúdic absolutament bàrbar i aliè, s'havia imposat tant com les mulasses i les patums. Parlant de mulasses i de patums, aquest país havia consagrat tot un conjunt de mulasses i patums metafòriques: persones que, per una raó o una altra (en aquesta construcció gramatical també es veu la influència estrangera), havien pujat dalt de tot de l'escala de valors, sense massa mèrits propis. Hi havia un elenc selecte de mulasses i patums; elenc al qual tothom feia referència quan volia parlar de projectes futurs. Però, realment, n'hi havia ben pocs que treballessin autèntics projectes de futur. El futur estava col.lapsat.

I això darrer es va veure ben clar a les darreres eleccions. Tothom va guanyar. En el fons, volia dir suportar, quatre anys més, una situació que no duu enlloc i que és font inesgotable de frustracions. Perquè, en aquestes eleccions, ningú no va guanyar. Tots van perdre una mica; això tothom ho sap, per més que no es pugui dir.

Atenció!! No us confongueu de país! Aquest país petit de què parlo no és Catalunya. Catalunya és un gran país, amb futur, sense problemes, amb unes eleccions que han estat model per a tot el món civilitzat. A Catalunya, els qui compten no són ni patums ni mulasses. Són homes il.lustres, respectats per tots els ciutadans.

Aquest país és un altre. Perquè el meu, me l'han canviat.

Sport Garatge, s.a.
 JOSEP CASALS

Reparacions
 Engrassament
 Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
 Tel. 23 33 11 SALT

**Subministres
 Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 23 78 83
 SALT